

nouti, zejména ty, jež byly nevycleny v celním skladišti; stačilo činiti zkoušku namátkou a prozkoumati aspoň sudy, jež vyclila a dále prodávala, jak to řádný obchodní postup dovoľoval, a dle toho vady vytýkati celé dodávce. Žalobkyně však nevytkla včas vadnost zboží ani ohledně jediného sudu úhořů a ztratila tím svou vinou nárok ze správy ohledně všech. Že vady zboží nebyly oznámeny včas, jak dovoľatelka tvrdí, zjistily již nižší soudy a lze poukázati na důvody nižších soudů v tom směru. Nižší soudy posoudily věc správně po stránce právní a bylo proto bezdůvodnému dovoľání odepřiti úspěch.

Čís. 10952.

Odškodnění podle § 1328 obč. zák.

To, že byl svůdce trestním rozsudkem právoplatně od obžaloby osvobozen nebo trestní řízení bylo proti němu zastaveno, nevadí civilnímu soudu, by neřešil samostatně otázku, zda muž svedl a zneuctil ženu, nesplniv manželský slib, a že se takto dopustil přestupku § 506 tr. zák., za jehož následky jest civilněprávně odpověden.

Svedením jest, přiměje-li kdo ženu působením na její vůli k tomu, že přistoupí k páchání nebo k dopuštění smilného činu. Jako prostředku svedení může býti použito i násilí, jež však nesmí dosáhnouti takového stupně, že by vylučovalo vlastní vůli svedené osoby a její svobodné rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 4. září 1931, Rv I 2245/30.)

Žalobní nárok svedené ženy proti svůdci o odškodnění uznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovoľání.

Důvody:

Předpokladem nároků podle § 1328 obč. zák. je, že někdo přiměje ženu trestným činem nebo jinak lstí, vyhrůžkami, nebo zneužitím jejího poměru odvislosti k tomu, že mu dovoľila mimomanželskou soulož. Náležitostí § 1328 obč. zák. není, by byl svůdce pro trestný čin, jímž jest též přestupek podle § 506 tr. zák., skutečně trestním soudem odsouzen; nerozhodný jest tudíž naprosto v té příčině výsledek trestního řízení. Ani když byl svůdce trestním rozsudkem právoplatně od obžaloby osvobozen nebo trestní řízení bylo proti němu (jako v souzeném případě) zastaveno, nevadí to nikterak civilnímu soudu (§ 268 c. ř. s.), by samostatně neřešil otázku, zda žalovaný svedl a zneuctil žalobkyni, nesplniv manželský slib a že se takto dopustil přestupku § 506 tr. zák., za jehož následky jest civilněprávně odpověden (srovnej Ehrenzweig, Das Recht der Schuldverhältnisse 1928, str. 664, Dr. Mayr, Právo obligační, str. 355, rozhodnutí čís. 2253 a 7444 civ. sb. n. s.). Ke skutkové podstatě pře-

stupku podle § 506 tr. zák. náleží pak i svedení za přípovědi manželství, i zmrhání (zneuctění) svedené osoby. Žalovaný sice tvrdil, že žalobkyně již před tvrzenou souloží s ním nebyla pannou, ale jak vážně to mínil, plyne jasně z toho, že o této okolnosti nenabídl ani důkaz. Nižší soudy zjistily, že žalovaný připověděl žalobkyni manželství a přiměl ji tímto slibem k mimomanželské souloži, že ji svedl a zmrhal, že však slib nesplnil a že neměl vůbec vážný úmysl pojeti ji za manželku. Na základě tohoto zjištění dospěly právem k úsudku, že jde tu o přestupek § 506 tr. zák. Svedením jest, přiměje-li kdo ženu působením na její vůli k tomu, že přistoupí k páchání nebo k dopuštění smilného činu. Jako prostředku svedení může býti použito i násilí, jež však nesmí dosáhnouti takového stupně, že by vylučovalo vlastní vůli svedené osoby a její svobodné rozhodnutí (čistě tělesné přemožení). To zastává nejen literatura (srov. komentář Dra Klanga k občanskému zákonu, IV. svazek, str. 129), nýbrž i judikatura (rozh. čís. 248, 524, 2494, 2566, 2644, 2646, 2904, 2926 a 3027 tr. sb. n. s.). Okolnost, že nižší soudy též zjistily, že žalovaný souložil se žalobkyní proti její vůli, nemá vzhledem k řečenému, — byť i tu byl jistý, ale nezávažný rozpor — význam, any nižší soudy náležitě odůvodnily, proč jde tu o svedení, a skutečnost, že žalovaný slíbil žalobkyni manželství, ale nesplnil slib, do té doby neporušenou žalobkyni zmrhal, stačí úplně k uplatnění nároku podle § 1328 obč. zák., podle něhož však svedená nemá nárok na náhradu za zmenšení pohlavní cti (rozh. čís. 9443 sb. n. s.), stejně jako zneužití proti vůli, tedy násilné.

Čís. 10953.

Soud může ve sporu o uznání nemanželského otcovství hodnotiti znalecký důkaz zkouškou krve teprve po jeho provedení a teprve pak může posouditi, zda byla tímto protidůkazem vyvrácena domněnka § 163 obč. zák.

Odvolá-li některá ze stran projevený souhlas se zkouškou krve, jest hodnotiti význam dodatečně odepraného souhlasu a jeho vliv na výsledek důkazního řízení.

(Rozh. ze dne 4. září 1931, Rv I 458/31.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství bylo o b ě m a n i ž š í m i s o u d y vyhověno.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolatel vytýkal již v odvolání kusost řízení první stolice z důvodu, že nebyl připuštěn jím nabídnutý důkaz krevní zkouškou, ač všichni účastníci byli s jejím provedením srozuměni. Odvolací soud má za to, že důkaz krevní zkouškou není vůbec s to, by mohl zvrátiti právní do-